

L'INFORME RYAN: ELS ABUSOS SEXUALS, UNA ENDÈMIA A L'ESGLÉSIA CATÒLICA

L'*Informe Ryan*, aparegut el 20 de maig de 2009 després de nou anys de feina, va investigar què va passar als nens irlandesos entre el 1936 i el 2009. El resultat va ser publicat en cinc volums, 2.600 pàgines, més de 1.500 testimonis d'alumnes, residents o asilats en 216 escoles, reformatoris, orfenats i hospitals, en gran part governats pels **Germans Cristians** i les **Germanes de la Misericòrdia**. Va denunciar que més de 35.000 nens i nenes van patir tota mena d'abusos a Irlanda en diverses institucions de l'Església catòlica. L'informe qualifica que l'abús sexual i la violació eren "endèmics" a les institucions per a nens, principalment les dirigides per l'ordre dels Germans Cristians, i que els supervisors van seguir una política que va agreujar el perill. Les nenes sota la supervisió dels ordes de monges, principalment les Germanes de la Misericòrdia, van patir molts menys abusos sexuals, però, en canvi, van haver de patir constants agressions i humiliacions. Endèmia es denomina a aquella malaltia que regna habitualment en una regió determinada. La investigació va concloure que la cúpula de l'Església catòlica irlandesa coneixia l'abús a les seves institucions i va suposar la més devastadora acusació contra l'Església catòlica que mai s'hagi fet pública en el món.

L'INFORME MURPHY: SILENCI I OCULTACIÓ DE L'ESGLÉSIA EN CONNIVÈNCIA AMB L'ESTAT IRLANDÈS

Arran de l'aparició de l'*Informe Ryan*, va aparèixer l'*Informe Murphy* sobre l'arxidiòcesi catòlica de Dublín el 21 de juliol de 2009. Elaborat per la jutgessa **Yvonne Murphy**, va ser presentat als mitjans pel ministre de Justícia, **Dermot Ahern**, el 26 de novembre de 2009. Va ser la resposta de l'Església i les autoritats de l'Estat a una mostra representativa de les denúncies i sospites d'abús sexual de menors per sacerdots de l'Arxidiòcesi de Dublín entre els anys 1975 i 2004. En aquest període es prova que 46 sacerdots de la diòcesi de Dublín van abusar sexualment d'uns 320 nens. L'informe assenyala que moltes de les autoritats de l'Arxidiòcesi de Dublín i de les ordes religioses que s'ocupaven de les denúncies d'abús sexual infantil tenien qualificacions en dret canònic i uns quants també tenien títols en el dret civil. Això fa que les seves afirmacions d'ignorància siguin molt difícils d'acceptar. L'abús sexual (delicte en el dret canònic, pecat comú en termes religiosos) és un delicte en la legislació de l'Estat. L'Església Catòlica irlandesa va gaudir d'immunitat durant dècades per amagar els abusos. Hi va haver connivència entre la pròpia policia i la Fiscalia per encobrir i mantenir el prestigi de l'Església, protegir els pederastes i evitar escàndols. Els capellans pederastes eren traslladats d'una parròquia a una altra i els qui tenien posicions d'autoritat van mirar cap a una altra banda. Aquestes són algunes de les conclusions.

LES PARAULES ECLESIASTIQUES CONTRASTEN AMB ELS FETS ENVERS LES VÍCTIMES

El febrer de 2010 Benet XVI va qualificar en un document els abusos comesos de "crims atroços", "un greu pecat contra Déu". L'Església "ha violat els drets de la infància" i els bisbes han d'actuar "amb determinació, promptitud, honradesa i coratge". El cardenal **Seán Brady** ha admès que els informes documenten un vergonyós catàleg de crueltat, abandonament, abús físic, sexual i emocional perpetrat contra nens i que els bisbes s'han compromès a col·laborar amb l'autoritat judicial, cosa que fins ara havien rebutjat, i a adoptar mesures concretes que ajudin a curar les ferides dels qui han patit abusos. Contrastant amb aquestes paraules, els fets aclaren que es va fixar en 1.200 milions la indemnització a abonar a parts iguals per l'estat i l'Església catòlica. Aquesta només ha pagat 128 gràcies a un pacte signat el 2002 amb el govern de Dublín sobre la base que n'hi hauria prou amb 300 milions d'euros per indemnitzar tots els homes i dones víctimes d'aquells abusos. Els 18 ordes religiosos amb prou feines han pagat el 10% de l'import que devien

als 12.500 dels afectats i han rebutjat la reobertura d'aquell acord. D'altra banda, les associacions de víctimes com *Supervivents d'Abús Infantil a Irlanda* (organització creada per ajudar les víctimes) han manifestat la decepció perquè el Vaticà eludeix responsabilitats en els fets. El grup de víctimes *One in Four* considera ofensiu el fragment del text vaticà que considera "l'aflebliment de la fe un factor que ha contribuït significativament al fenomen dels abusos sexuals de menors".

CONCLUSIÓ

El document *Crimen sollicitationis* de 1962 de la Congregació del Sant Ofici i adreçada als bisbes ha estat utilitzat al llarg de tots els anys per evadir la justícia. Les instruccions del document vaticà són d'imposar un estricte secret a la víctima, al capellà que treballa una al·legació i a qualsevol dels testimonis. Aquesta instrucció vaticana ha emparat la cultura del silenci i la por als escàndols, col·locant els interessos de l'Església catòlica al llarg d'aquests anys per damunt de la seguretat dels menors. I els abusos sexuals a Irlanda van esdevenir endèmics. L'Església finalment ha d'aplicar internament la justícia civil. Ja no pot evadir-la més. ✪

DOCUMENTACIÓ

THE COMMISSION TO INQUIRE INTO CHILD ABUSE (Comissió Investigadora dels Abusos Infants) a <http://www.childabusecommission.ie>

L'INFORME RYAN, maig 2009: The Commission to Inquire into Child Abuse: Commission Report a <http://www.childabusecommission.ie/commission-report>

L'INFORME MURPHY, juliol 2009: Report into the Catholic Archdiocese of Dublin, July 2009 a <http://www.dacoi.ie>

IRISH SURVIVORS a <http://www.irish-survivors.com/irish-survivors>

ONE IN FOUR a <http://www.onein-four.org>